

Tarih: 28.07.2023

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ

فَإِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ

PAYLAŞMAK BEREKETE VESİLEDİR

Muhterem Müslümanlar!

İslâm'ın bizlere yüklemiş olduğu sorumluluklardan biri de, ihtiyaç sahibi kardeşlerimize el uzatmak ve sahip olduklarımızı etrafımızdakilerle paylaşmaktır. Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak amacıyla, hali vakti yerinde olanların ihtiyaç sahiplerine yardımda bulunması, dinimizin üzerinde hassasiyetle durduğu bir konudur. Buna göre, hem farz olan zekât hem de gönüllü olarak yapılan her çeşit hayır hasenat, bu kapsam içerisinde değerlendirilir. Bunun önemini ise hutbemin başında okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle ifade eder:

“Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu bilir.”¹

Aziz Mü'minler!

Mekke'de arzu ettiği huzurlu ortamı bulamayan Müslümanlar, inandıkları dava uğrunda malını-mülkünü kısaca her şeyini terk ederek Medine'ye hicret ettiler. Çünkü onlar dünyada mala ve mülke sahip olmayı değil, Allah'ın rızasını elde etmeyi hedefliyordu. Bu uğurda her şeylerini feda etmeye hazır bulunan mü'minler, hayatlarında büyük bir berekete nail oldular. Cenâb-ı Hakk'ın lütfettiği bereketle daha da cömert olan mü'minler paylaşmayı erdem bildiler. Çünkü onları yetiştiren Hz.

Peygamber (s.a.v), bir cömertlik âbidesiydi. Medine'de yedi parça arazisini vakfetmek sûretiyle kesintisiz bir hayır işleme kültürünün de temellerini atıyordu. Devamlı paylaşmayı tavsiye ediyor, veren elin alan elden üstün olduğunu bildiriyordu.² Onu örnek alan Ashab-ı Kiram da veren el olabilmek için birbirleriyle adeta yarışlıyordu. Bu davranış, İslâm toplumlarında eşsiz bir paylaşma medeniyetinin oluşmasına ve kardeşlik köprülerinin kurulmasına neden oluyordu. Çünkü Peygamberimiz, her fırsatı değerlendirerek paylaşmayı Ebu Zer'in şahsında şu ifadelerle tavsiye ediyordu:

“Ey Ebû Zer! Çorba pişirdiğin zaman suyunu çok koy ve komşularını gözet!”³

Aziz Kardeşlerim!

Veren el olmak insanı maddenin esaretinden kurtarır, merhamet duygularını artırır ve gönüller arasında köprünün kurulmasına sebep olur. Fakir fukaranın gözetilmesine, hayır duygusunun geniş kitlelere yayılmasına vesile olur. O nedenle Peygamber Efendimiz; **“Her Müslüman'ın sadaka vermesi gerekir”** buyurmuştur.⁴ Öyleyse biz de hiçbir karşılık beklemeden, hatta teşekkür dahi beklemeden paylaşmayı öğrenelim. Paylaşma alışkanlığını çocuklarımıza da öğretmeye gayret edelim. Verirken güler yüzümüzü, tatlı dilimizi ve gönülden sevgimizi esirgemeyelim. Verelim ki vererek gerçek iyiliğe erelim. Verelim ki manevi bir yükselişe ve Hz. Peygamberin şu hadiste ifade ettiği müjdeye nail olalım:

“Kuşkusuz sadaka, Rabbin hoşnutsuzluğunu giderir (Allah'ın kişiye huzurlu bir hayat bağışlamasına vesile olur, işlenen kötülöklere mukabil başa gelebilecek kötülöklere de kefarettir) ve kötü bir şekilde ölmeyi (Allah'ın izniyle) önler.”⁵

² Buhari, Zekât, 18.

³ Müslim, Birr, 142.

⁴ Müslim, Zekât, 55.

⁵ Tirmizî, Zekât, 28.

¹ Âl-i İmran, 3/92.